

3.2 AUTORIZACE A AUTORIZAČNÍ PROCES REGISTRACE A REGISTRAČNÍ PROCES

Úvod k autorizačním řádům

Náležitosti, podmínky a průběh procesu provádění autorizace stanovuje pro osoby pocházející z České republiky, popřípadě též pro osoby pocházející z některého členského státu EU, popřípadě též z jiného státu autorizační řády. Autorizaci se může podrobit jakýkoliv uchazeč, pokud neuplatňuje, resp. nemůže uplatňovat nárok registrace. Tak tomu bude obvykle v případech osob, které pocházejí ze států, s nimiž nebyla uzavřena žádná dvoustranná nebo vícestranná mezinárodní smlouva nebo dohoda, jakou je například smlouva v rámci EU nebo bilaterální dohoda mezi Českou komorou architektů a NCARB, registračním orgánem USA, který umožňuje americkým architektům s licenci vydanou ve Spojených státech žádat v ČR o registraci pro dočasný výkon povolání. Obsah Autorizačního řádu vychází z obecných pravidel platných pro registraci této profese a je kompatibilní s obecnou právní úpravou uznávání kvalifikací dle zák. č. 18/2004 Sb., o uznávání kvalifikace, opakovaně novelizovaného.

Specifickým rysem tohoto vnitřního řádu – na rozdíl od ostatních – je, že není schvalován valnou hromadou, resp. shromážděním delegátů, nýbrž po projednání mezi Komorou a resortně příslušným ministerstvem (v současnosti ministerstvem pro místní rozvoj) je příslušným ministrem schválen a teprve po jeho schválení vydán Komorami. Tímto aktem je deklarováno, že udělení autorizace je výkonem veřejné správy přeneseném státem na profesní samosprávu a že tento výkon správní působnosti podléhá veřejné kontrole – mimo jiné i tím, že členy Autorizační rady jmenuje na návrh Komory a po vlastním uvážení rovněž příslušný ministr.

Obecný úvod k autorizačním řádům

Autorizační řády jsou především předpisy povahy procesní a upravují sám průběh procesu autorizace. Ve své struktuře se oba autorizační řády do určité míry liší především s přihlédnutím k rozsahu a počtu jednotlivých oborů a specializací a okruhu požadavků na prokázání odborné kvalifikace.

Sám průběh autorizačního řízení je rozdělen:

- *na výkony související s podáním žádosti a prověřením jejího obsahu, zejména s obsahem žádosti, okruhem prokazovaných rozhodných skutečností (§ 7 a § 8 Zákona) a se způsobem jejich prokázání – v případě oborů projektových se děje*

především portfoliem realizovaných prací a doklady o pravdivosti v portfoliu uvedených údajů, zatímco v případě profesní praxe ne-projektové pak především doklady o prováděných výkonech (jejich výčet a osvědčení pravdivosti uváděných údajů),

- *na organizaci, průběh a zakončení zkoušky odborné způsobilosti rozhodnutím zkušební komise*, v jejímž rámci se prověřují pouze znalosti právních předpisů a z odborných pouze ty, které nejsou součástí uznaného odborného vzdělání. Kromě těchto znalostí se zkoumá rovněž doklad odborné praxe, který se děje různým způsobem podle jednotlivých oborů; rozhodnutí zkušební komise je vyhovět-nevyhovět – je ovšem pouze doporučením autorizační radě, nikoliv samým konečným rozhodnutím o udělení či neudělení autorizace,
- *na výkony související s rozhodnutím autorizační rady*, s organizací a náležitostmi složení slibu, který musí být učiněn osobně ústní formou a složen do rukou předsedy příslušné Komory, a konečně formě zápisu autorizované osoby do seznamu vedeného Komorou, zejména obsah tohoto zápisu a okruh informací sdělovaných a přístupných veřejně a ostatních informací, které jsou přístupné pouze autorizované osobě a orgánům Komory.

Podání žádosti se děje na formulářích, v nichž jsou veškeré rozhodné skutečnosti v autorizačním řízení prokazované předepsány. K těmto formulářům se formou příloh přikládají kopie požadovaných dokladů, zejména osvědčení o státním občanství, doklad bezúhonnosti, osvědčení o dosaženém vzdělání a realizované praxi. V případě projektových oborů se vyžaduje doklad profesní praxe portfoliem, které musí být primárně zaměřeno na profesní výkony po absolutoriu vysoké školy. V případě architektů je jím doklad o vypracování územně plánovací dokumentace nebo podkladu, resp. doklad o vypracování projektové dokumentace stavby, popřípadě krajinářské architektury, včetně jejího projednání a následného výkonu dozoru nad jejím provedením; součástí je rovněž doklad o součinnosti při řízení projektu a řízení týmu. V případě (civilních) inženýrů pro pozemní stavby, inženýrské stavby nebo dopravní stavby je jím doklad o vypracování projektové dokumentace, jejím projednání a dozoru nad jejím provedením; součástí je rovněž doklad o součinnosti při řízení projektu a řízení týmu.

Zkoušky jsou organizovány na určených zkušebních místech (Praha, Brno) a zpravidla též v pevně stanovených termínech. Zkoušky organizuje pod vedením a kontrolou autorizační rady Kancelář příslušné Komory. Před zahájením zkoušky je provedena kontrola žádosti a přiložených dokladů; jsou-li shledány v pořádku, je žadatel přizván ke zkoušce. Zkouška probíhá ve dvou fázích. Nejprve je část písemná, zaměřená na znalosti právních předpisů souvisejících v širším kontextu s výkonem profese. Po jejím zdárném provedení následuje část ústní ve formě odborného pohovoru nad portfoliem, resp. dokladem profesní praxe. V rámci tohoto pohovoru jsou případně zpřesněny odpovědi na právní problematiku. Uchází-li se žadatel o udělení autorizace pro obor, pro který není odpovídajícím způsobem profesně vzdělán (příbuzné vzdělání, nebo dokonce výjimka ze vzdělání), mohou mu

být stanoveny další podmínky, popřípadě je povinen vykonat samostatně třetí část zkoušky, kterou je prověření odborných znalostí, jichž nedosáhl svým standardním vzděláním. Tato speciální zkouška zpravidla předchází rozpravu nad portfoliem, resp. nad dokladem profesní praxe. Zkoušku provádí zkušební komise jmenovaná autorizační radou. Složení komisí odpovídá obsahu zkoušky odborné způsobilosti – jsou v ní zastoupeni odborníci s odpovídající odborností. Vedle nich je zkušebním komisařem vždy též právník. Zkušební komise rozhoduje výrokem úspěš-neúspěš – výsledek zkoušky je spolu s odůvodněním předložen k rozhodnutí autorizační radě.

Autorizační rada je složena ze zástupců příslušné Komory, z jednoho zástupce sesterské Komory a zástupců příslušných ministerstev – v případě ČKA ministerstva pro místní rozvoj, ministerstva kultury a ministerstva životního prostředí. V případě ČKAIT ministerstva pro místní rozvoj, ministerstva průmyslu a obchodu, ministerstva dopravy a ministerstva zemědělství. Autorizační rada rozhoduje o udělení, resp. neudělení autorizace hlasováním. O provedeném hlasování je sepsán protokol, na jehož základě jsou úspěšní žadatelé vyzváni ke složení slibu; okamžikem složení slibu nastávají v plném rozsahu právní účinky autorizace. Po složení slibu do rukou předsedy příslušné Komory jsou autorizované osoby zapsány na seznam autorizovaných osob. Seznam obsahuje především povinně zveřejňované údaje; může však obsahovat i další údaje, které jsou přístupné toliko autorizované osobě a orgánům Komory (například skutečnosti týkající se některých skutečností disciplinárních).

Obdobným způsobem probíhá rovněž řízení registrační, jedná-li se o osobu usazenou (pochopitelně bez zkoušky odborné způsobilosti v případě osob, jejichž kvalifikace se uznává automaticky – architektů). V případě registrovaných osob hostujících je režim omezen na ověření pravdivosti uváděných údajů. Ověřování skutečností rozhodných pro oprávnění k samostatnému výkonu povolání je ovšem jednodušší, neboť se primárně vychází ze skutečnosti, že osoba, již je registrace udělena, již ve svém domovském státu nabyla oprávnění k samostatnému výkonu profese. Rozlišuje se též mezi osobami usazenými a hostujícími, přičemž v případě osob hostujících je podmínkou pro udělení časově omezené registrace již sám akt oznámení výkonu profese a Komora jakožto uznávací orgán může (zejména v případě důvodné pochybnosti) zpětně ověřovat skutečnosti rozhodné pro udělení registrace. V případě osob usazených se jedná prakticky o ekvivalent osoby autorizované, a tudíž i ověřování rozhodných skutečností předchází samotnému aktu udělení registrace. Registrované osoby nepodstupují zkoušku; v případě zjištěného deficitu v profesní způsobilosti jim může být stanoveno „adaptační období“, jímž se rozumí období (zpravidla dvouleté), v jehož průběhu vykonávají v požadovaném oboru nebo specializaci odborné činnosti pod vedením garanta z řad autorizovaných osob nebo registrovaných osob usazených s odpovídajícím profesním zaměřením.²⁾

Struktura AŘ ČKA

Autorizační řád České komory architektů je rozdělen na dvě části. V **části první – autorizace** upravuje vedle předmětu právní úpravy (§ 1) v:

- hlavě první (§ 2) obecné náležitosti autorizačního řízení a třídění, rozsah a obsah autorizace, druh, obory a specializace autorizace a jejich obsah, rozsah a označování a obsah a rozsah autorizace;
- hlavě druhé (§ 3 až 8) náležitosti vzdělání a odborné praxe pro účely autorizace, a to pro účely autorizace se všeobecnou působností, pro obor architektura [(pozemní) stavby a urbanismus / územní plánování], pro obor územní plánování a pro obor krajinářská architektura, dále náležitosti odborné praxe pod dohledem a jejího prokázání pro účely autorizace;
- hlavě třetí (§ 9 a § 10) náležitosti žádosti o autorizaci, a to náležitosti žádosti o udělení autorizace a dokladů k žádosti přikládaných (příloha), doklady přikládané k žádosti o udělení autorizace;
- hlavě čtvrté (§ 11 až 21) náležitosti posouzení žádosti, zkoušky odborné způsobilosti, zejména obsah a průběh zkoušky odborné způsobilosti a její předmět, ověření dokladů a udělení autorizace, složení slibu, náležitosti osvědčení o autorizaci, zápisů o jednáních a rozhodnutích rady a dokladů vyhotovovaných v souvislosti s udělováním autorizace, náležitosti autorizačního razítka;
- hlavě páté (§ 22 až 24) náležitosti zápisu a vedení seznamu autorizovaných osob a náležitosti vedení a správy seznam autorizovaných osob.

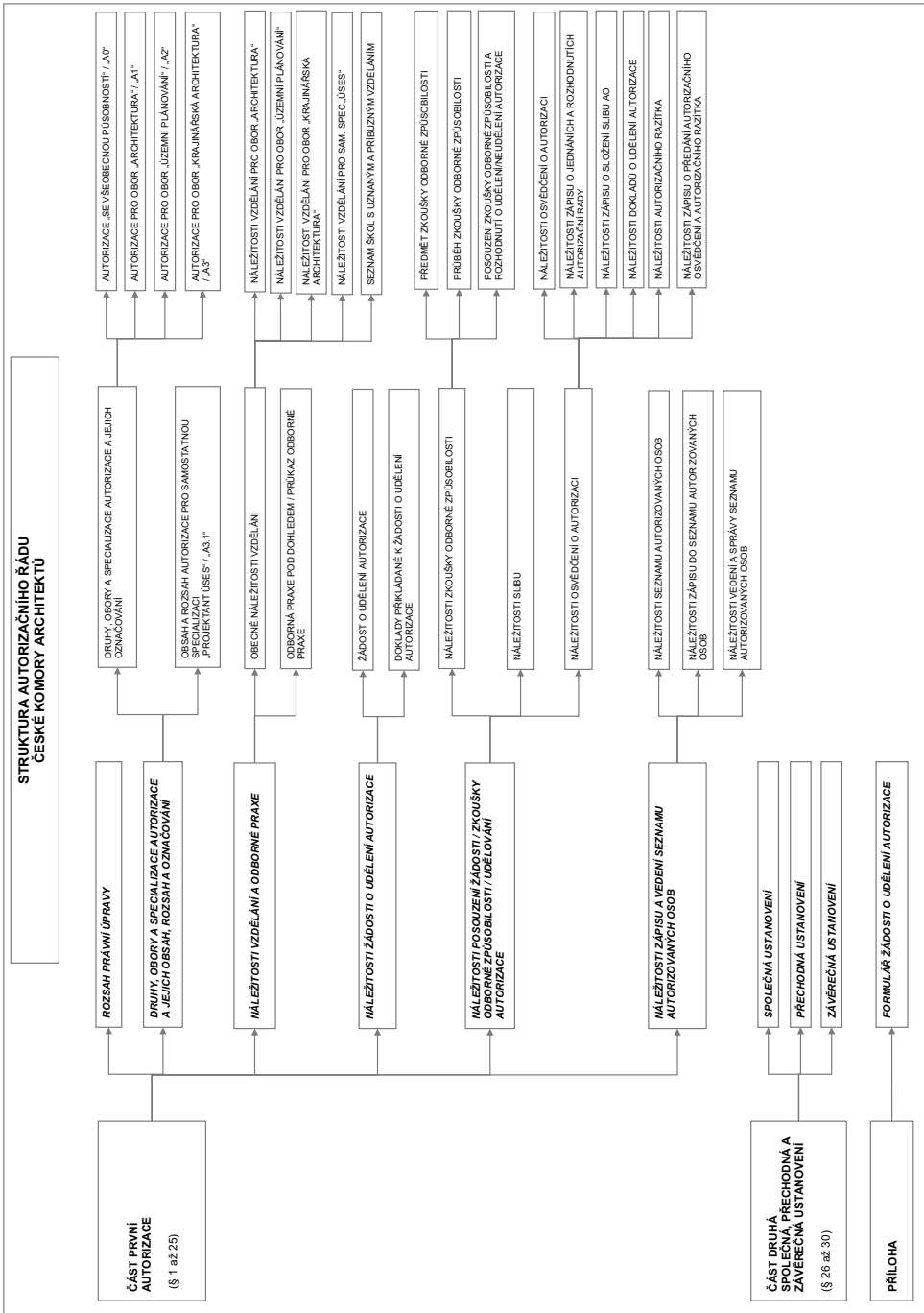
V části druhé jsou uvedena **společná, přechodná a závěrečná ustanovení** (§ 25 až 29) zejména podmínky pro uznání oprávnění k výkonu činnosti osob, vydaných obdobnými zahraničními institucemi, a přechodná ustanovení související se změnami v počtu oborů a specializací (v jejich zrušení). V **Příloze** je uveden formulář Žádosti o udělení autorizace.

Podrobnosti o průběhu zkoušky a způsobu prezentace a dokladů vzdělání a profesní praxe jsou jednak podrobně popsány přímo v řádu, jednak jsou dostupné v pokynech vydaných autorizační radou a dostupných na webových stránkách ČKA. Žádost se podává na předepsaném formuláři dostupném na internetových stránkách ČKA.³⁾

Zkušební otázky z práva se skládají ze dvou částí, a to jednak z/ze:

- základní části (obecného obchodního případu, týkajícího se buď urbanismu a plánování území, nebo projektování staveb v celé škále typologické, nebo projektování krajinářské architektury),
- doplňujících čtyř okruhů otázek, přičemž:
 - první okruh bývá věnován vždy doplňujícímu tématu do komplexního pojetí profese (je-li obecný obchodní případ věnován plánování území, bývá tato první podotázka věnována projektování staveb a vice versa);
 - druhý okruh bývá vyhrazen doplňujícím tématům z širšího právního okolí (správní řád, památková péče, veřejné zdraví, ochrana přírody a krajiny, posuzování vlivu na životní prostředí, další přírodní složky životního prostředí, dopravní a technická infrastruktura, územní a technické požadavky na stavby a podobně);
 - třetí okruh je vyhrazen Zákonu a vnitřním řádům a profesním dokumentům;
 - čtvrtý okruh je věnován vždy profesním smlouvám.⁴⁾

(21) Schéma autorizačního řádu ČKA:

Struktura AŘ ČKAIT

Autorizační řád České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě je rozdělen na dvě části, a to na **část první** – autorizační řád sám (§ 1 až 16) a na **část druhou** – přechodná a závěrečná ustanovení (§ 17 až 19).⁵⁾

Meritorní část první vymezuje vedle předmětu úpravy (§ 1) a označování osob (§ 2) především tyto skutečnosti:

- podmínky žádosti o udělení autorizace (§ 3 a § 4),
- požadavky na odbornou praxi (§ 5),
- složení komisí (§ 6),
- obsah a průběh zkoušek (§ 7 až 11),
- udělení autorizace (§ 12),
- doklady o autorizaci (§ 13 až 6).

Popis rozsahu jednotlivých oborů a specializací je stanoven usnesením představenstva Komory.

Autorizační řád ČKAIT je doplněn *Pokyny k vyplnění žádosti o udělení autorizace*, jejíž formulář je dostupný na webových stránkách ČKAIT, v němž jsou uvedeny podrobnosti k vyplnění žádosti, zejména podrobnější označení oborů a specializací a náležitosti předkládaných dokladů. Zvláštní pozornost je věnována požadavkům na průkaz vzdělání a profesní praxe. V odstavci vzdělání se uvádí především vzdělání rozhodné pro udělení autorizace; jiné údaje o vzdělání lze uvádět v souvisejících dokladech. V přehledu praxe se uvádějí pouze základní údaje o vykonané praxi, přičemž druhem praxe se rozumí projektování, provádění staveb, výzkumná nebo pedagogická činnost, výkon stavebního dozoru nebo činnost ve státní správě. Rozhodující pro udělení autorizace je především praxe v oboru, o který žadatel žádá ve smyslu ustanovení § 158 odst. 1 stavebního zákona. Vzhledem k tomu, že se jedná o odbornou praxi, nezapočítává se například vojenská služba (ledaže by byla profesního charakteru) nebo mateřská dovolená, popřípadě další činnosti přímo s vybranými činnostmi ve výstavbě nesouvisející.

Nedílnou součástí žádostí jsou doklady povinně přikládávané k žádosti; není-li stanoveno jinak, předkládají se originály požadovaných dokladů. V případě, že je možné předkládat kopie, musí být ověřeny. Ověření může provést i oblastní kancelář Komory. Originál výpisu z trestního rejstříku nesmí být v době podání žádosti starší šesti měsíců. Za doklad o plné svéprávnosti se běžně rozumí písemné čestné prohlášení žadatele, že nebyl nikdy úředně prohlášen za nesvéprávného. Pokud tomu tak není, je třeba doložit doklad o pravomocném zrušení původního úředního prohlášení o nesvéprávnosti.

Pro každý obor nebo specializaci se skládá samostatná zkouška. Výjimku tvoří zkouška uchazeče o autorizaci technik pro specializace v oboru technika prostředí staveb (technologická zařízení staveb). Tuto zkoušku může uchazeč vykonat současně se zkouškou na autorizovaného inženýra pro obor technologická zařízení staveb (technika prostředí staveb). Specializace v rámci jednoho oboru se ověřují jednou zkouškou.

Při současné žádosti o autorizaci ve více oborech nebo specializacích musí žadatel uvést pořadí, v jakém chce absolvovat zkoušku.

S přihlédnutím k široké škále profesních oborů a specializací, jakož i výkonu profesní praxe (nejen projektování, nýbrž také provádění staveb), věnuje ČKAIT značnou pozornost průkazu vzdělání a zejména průkazu profesní praxe. Aby mohla být získaná praxe považována za odbornou praxi ve smyslu § 7 odst. 1 písm. f) Zákona, musí prováděná praxe přímo souviset s vybranými a odbornými činnostmi ve výstavbě v oboru nebo specializaci požadované autorizace. Praxe přitom musí být vykonána v zákonem předepsané délce, a to v letech po sobě jdoucích a po absolutoriu studia magisterského, resp. bakalářského, přičemž mezi realizovanou praxí a žádostí o autorizaci nesmí uplynout doba delší než 5 let. Za uznanou odbornou praxi se považuje výkon činností při realizaci stavby, spoluúčast na projekční činnosti, vydané odborné posudky, statě a publikace, patenty. Musí vždy být vyjádřen vlastní autorský podíl. Proto autorizační řád vyžaduje soupis těchto činností, popřípadě popis dosavadní odborné činnosti; soupis musí být potvrzen osobou, pod jejímž odborným vedením byla praxe vykonávána. Z předloženého dokumentu o absolvování odborné praxe musí být proto zřejmé, kdy byla odborná praxe vykonávána a co bylo jejím obsahem. V zájmu jistoty je vyžadováno, aby doklad o odborné praxi potvrdila osoba, pod jejímž odborným vedením byla praxe vykonávána. Takovou osobou se podle autorizačního řádu rozumí autorizovaná osoba, zaměstnavatel, společník firmy. Autorizační řád nekonkretizuje, kdo za zaměstnavatele potvrzuje doklad o praxi. To je věcí vnitřních předpisů zaměstnavatele. Vždy však v dokladu musí být uvedeno, v jakém období byla praxe vykonávána a v čem tato odborná praxe spočívala. Pokud osoba ucházející se o autorizaci svoji praxi vykonávala na různých místech, musí být vždy uvedeno, v čem tato praxe spočívala a v jakém období byla vykonávána. Jedině tak lze prokázat, že praxe přímo souvisela s vybranými a odbornými činnostmi ve výstavbě v oboru nebo specializaci požadované autorizace, že byla vykonána v zákonem předepsané délce v letech po sobě jdoucích a že od výkonu praxe k žádosti o autorizaci neuplynula doba delší než 5 let.

I na výkon projektové činnosti (spoluúčasti na ní), na odborné posudky, statě a publikace, kterými se prokazuje odborná praxe, se vztahuje požadavek, že se musí jednat o práce vykonávané v požadované lhůtě, v letech po sobě jdoucích a mezi praxí a žádostí o autorizaci nesmí uplynout doba delší než 5 let. Tento závěr je v souladu s ustanovením, že se délka odborné praxe prokazuje na základě listinných dokladů (potvrzení, osvědčení apod.), ve kterých musí být vždy specifikovaná odborná činnost ve výstavbě a určena osoba, po níž žadatel tuto činnost vykonával. Jedinou výjimku z požadavku kontinuálnosti praxe obsahuje § 5 odst. 2 AŘ, podle kterého lze uzнат i praxi vykonávanou po dokončení bakalářského studia, jestliže chybějící roky praxe byly žadatelem absolvovány v bezprostřední návaznosti na ukončení magisterského studia. Z tohoto ustanovení lze dovodit, že:

- nelze uzнат praxi vykonávanou před dokončením studia s výjimkou případu uvedeného v § 5 odst. 2,

- autorizační řád nepředpokládá uznání praxe vykonávané při studiu, a to ani v případě možnosti započtení praxe po dokončení bakalářského studia (viz požadavek, že „zbývající praxe bude vykonávána v bezprostřední návaznosti na ukončení magisterského studia“),
- text výše zmíněného ustanovení § 5 odst. 2 AŘ lze vztahovat pouze na případy, kdy bakalář vstoupí do praxe a po určité době se rozhodne pro magisterské studium.

Uchazeč, který nezískal předepsané vzdělání ani vzdělání v příbuzném oboru, a přesto se uchází u udělení autorizace v určitém oboru, musí předložit doklady, z kterých je zřejmé, že lze povolit výjimku ze vzdělání. Zákon výslovně pamatuje na ty případy, kdy důvody udělení výjimky jsou podpořeny úspěšnou odbornou činností.

Z povahy věci vyplývá, že zmiňovaná odborná činnost musí přímo souviset s vybranými a odbornými činnostmi ve výstavbě v oboru nebo specializaci požadované autorizace. I v těchto případech musí být požadováno, aby se jednalo o výkon činností při realizaci stavby, spoluúčast na projekční činnosti, vydané odborné posudky, statě a publikace, patenty. Musí vždy být vyjádřen vlastní autorský podíl. Nelze uplatňovat požadavek minimální délky praxe podle § 8 odst. 5 písm. b) a c) zákona. Zákonem stanovená minimální délka praxe vychází z toho, že uchazeč odbornou praxí získal v potřebné míře praktické zkušenosti, kterými doplnil své teoretické znalosti. O takový případ se ovšem nejedná, jestliže uchazeči potřebné vzdělání chybí. Tříletá nebo i pětiletá praxe nemůže sama o sobě nahradit nedostatečnost vzdělání. Z dokladů musí být zřejmé, že odbornou praxí získané zkušenosti a znalosti jsou schopny nahradit chybějící vzdělání. Je na uchazeči, aby sám doložil, v čem spočívala výjimečnost jeho činnosti.

Podmínky a náležitosti vedení seznamu autorizovaných osob

Seznam autorizovaných osob musí být veden jak analogově, tak digitálně, a to souvisle v pořadí podle udělených autorizací. Do seznamu se zapisují veškeré skutečnosti související s výkonem profese; veřejně přístupná jsou však pouze data o rozsahu autorizace, sídlo autorizované osoby a případných udělených disciplinárních opatřeních. Doklady o autorizaci musí být archivovány.

Seznam obsahuje jednak povinně zveřejňované údaje, jednak další údaje, které jsou přístupné toliko autorizované osobě a orgánům Komory. Do seznamu autorizovaných osob se zapisují tyto skutečnosti:

- číslo autorizace, pod kterým je autorizovaná osoba evidována,
- jméno a příjmení autorizované osoby, popřípadě rodné jméno a následné změny jména,
- titul autorizované osoby,
- rodné číslo nebo obdobný jednoznačný identifikační údaj autorizované osoby,
- druh autorizace, popřípadě obor nebo specializace,

- datum zápisu autorizované osoby do seznamu autorizovaných osob vedeného Komorou,
 - záznam o způsobu výkonu povolání,
 - záznam o pozastavení autorizace,
 - záznam o udělených disciplinárních opatřeních, a to:
 - druh uděleného disciplinárního opatření,
 - datum udělení disciplinárního opatření,
 - datum výmazu disciplinárního opatření,
 - záznam o ukončení autorizace;
- obdobně jsou strukturovány rovněž údaje o osobách registrovaných.

Pokyny k zápisu do seznamu dává kanceláři autorizační rada, resp. představenstvo. Způsob nakládání informacemi je stanoven například v ČKA ustanoveními § 31b a § 31c Organizačního, jednacího a volebního řádu.

AUTORIZAČNÍ ŘÁD ČKA (2016)

V souladu s § 23 odst. 6 písm. i), § 30 odst. 1 věta třetí a § 33 odst. 3 zákona ČNR č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), vydává Česká komora architektů (dále jen „Komora“)

tento

AUTORIZAČNÍ ŘÁD ČESKÉ KOMORY ARCHITEKTŮ

schválen ministrem pro místní rozvoj
dne 29. prosince 2014
pod č.j. 43 208/2014-81

ČÁST PRVNÍ

§ 1

V souladu s ustanovením § 30
zákona se stanovují

- a) obecné náležitosti autorizačního řízení a třídění, rozsah a obsah autorizace,
- b) náležitosti vzdělání pro jednotlivé obory autorizace a náležitosti odborné praxe pod dohledem,
- c) náležitosti žádosti o udělení autorizace,
- d) náležitosti posouzení žádosti, zkoušky odborné způsobilosti a udělování autorizace,
- e) náležitosti zápisu a vedení seznamu autorizovaných osob.

HLAVA PRVNÍ

OBECNÉ NÁLEŽITOSTI AUTORIZAČNÍHO ŘÍZENÍ A TŘÍDĚNÍ, ROZSAH A OBSAH AUTORIZACE DRUHY, OBORY A SPECIALIZACE AUTORIZACE A JEJICH OBSAH A ROZSAH A OZNAČOVÁNÍ

§ 2

Druh, obory a specializace
autorizace a jejich označování

(1) Autorizace se v souladu s ustanovením
§ 4 zákona uděluje pro

- a) druh autorizace „architekt“ (se všeobecnou působností) s číselným označením A.0 a s oprávněním užívat zákonem chráněné označení (dále jen „chráněný titul“) „autorizovaný architekt“, popřípadě alternativně označení „autorizovaný architekt se všeobecnou působností“),

b) obory autorizace:

1. architektura s číselným označením A.1 a s oprávněním užívat chráněný titul „autorizovaný architekt“,
2. územní plánování s číselným označením A.2 a s oprávněním užívat chráněný titul „autorizovaný architekt – územní plánování“, popřípadě alternativně titul „autorizovaný urbanista“,
3. krajinářská architektura s číselným označením A.3 a s oprávněním užívat chráněný titul „autorizovaný architekt – krajinářská architektura“, popřípadě alternativně titul „autorizovaný krajinářský architekt“;

(2) Komora dále v souladu s ustanovením § 6 zákona uděluje autorizaci pro dílčí specializaci projektování územních systémů ekologické stability v rámci oboru krajinářská architektura, s číselným označením A.3.1. a oprávněním užívat označení „autorizovaný projektant územních systémů ekologické stability“.

(3) Autorizaci je možno udělit za podmínky splnění předepsaných požadavků současně i pro více oborů, popřípadě dílčích specializací.

HLAVA DRUHÁ
NÁLEŽITOSTI
VZDĚLÁNÍ A ODBORNÉ
PRAXE, SPOLUPRÁCE
S VYSOKÝMI ŠKOLAMI
A S AKREDITAČNÍ KOMISÍ

ODDÍL PRVNÍ
NÁLEŽITOSTI VZDĚLÁNÍ

§ 3
Obecné náležitosti vzdělání
pro účely autorizace

(1) Vzdělání je základním kvalifikačním předpokladem pro samostatný výkon povolání; Autorizační rada České komory architektů (dále jen „Rada“) proto sleduje trvale stav a vývoj vzdělávání v oborech, pro něž se uděluje autorizace, na školách toto vzdělání poskytujících a jeho soulad s požadavky na vzdělání stanovené zákonem a tímto řádem. Při sestavování a schvalování seznamu škol s uznaným a příbuzným vzděláním působících na území České republiky Komora spolupracuje s Akreditační komisí.¹⁾

(2) Za uznané odborné vzdělání jako podmínka pro udělení autorizace pro každý z oborů se považuje absolvování magisterského studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, splňující náležitosti studia pro jednotlivé obory, jak jsou stanoveny v § 4 až 6 tohoto řádu. V případě autorizace se všeobecnou působností se ustanovení tohoto řádu o náležitostech vzdělání užijí tak, aby zohledňovaly náležitosti vzdělání v § 4 až 6 tohoto řádu.

(3) Výuka architekta, urbanisty a krajinářského architekta se uskutečňuje nejmeně jednou čtvrtinou rozsahu v ateliérech architektonické, urbanistické a územně plánovací a krajinářské tvorby za přímého individuálního vedení studenta pedagogem, a to v rozsahu všech oborů, pro něž se uděluje autorizace v České komoře architektů, a s prvořadým zaměřením na předměty profilující, které jsou v ustanovení § 4 až 6 tohoto řádu uvedeny pod písmeny a) až g)

a jsou ve výuce zastoupeny nejméně šedesáti procenty.

(4) Za vzdělání příbuzné se pro udělení autorizace považuje bakalářský stupeň vzdělání v oborech architektonických, urbanistických a územně plánovacích a krajinářských, popřípadě vysokoškolské vzdělání dosažené ve studijních oborech příbuzných oborům architektonickým, urbanistickým a územně plánovacím a krajinářským, pokud alespoň rámcově splňuje podmínky stanovené v tomto řádu pro příslušný obor, a to zejména v případě, kdy pro příslušný obor, popřípadě dílčí specializaci neexistuje jiné vzdělání, které by zcela splňovalo požadavky stanovené zákonem.

(5) Ve výjimečných případech, kdy žadatel o autorizaci doloží úspěšnou dlouhodobou odbornou praxi v délce 10 let a prokáže při zkoušce schopnost samostatně a zodpovědně vykonávat povolání autorizovaného architekta, aniž získal uznané odborné nebo alespoň příbuzné vzdělání, může Rada podmínku vzdělání prominout.

§ 4
Náležitosti vzdělání pro obor architektura

Za uznané odborné vzdělání se jako podmínka pro udělení autorizace v oboru „architektura“ považuje studium s prvořadým zaměřením na architekturu, urbanismus a územní plánování, koncipované v průběhu celého studia jako vzdělání multidisciplinární, s časově i proporčně vyváženým poměrem technických a humanitních disciplín a teoretických a praktických předmětů, kterým jeho absolvent nabyl následující:

- a) schopnosti vytvářet architektonické projekty splňující jak estetické, tak technické požadavky,
- b) odpovídající znalosti historie a teorie architektury a souvisejících umění, technologií a humanitních věd,
- c) znalosti výtvarného umění jako jednoho z vlivů na kvalitu architektonického díla,
- d) odpovídající znalosti týkající se urbanismu a územního plánování a dovedností

- spojených s procesem plánování a projekto-
vání v rozsahu § 5 tohoto řádu,
- e) schopnosti porozumět vztahu mezi lidmi a architektonickými díly a mezi architektonickými díly a jejich prostředím, potřebě propojit architektonická díla a prostory mezi nimi s lidskými potřebami a měřítky,
 - f) schopnosti chápat povolání architekta a jeho úlohu ve společnosti, zejména při přípravě návrhů, které zohledňují společenské faktory,
 - g) znalosti metod průzkumu a přípravy zadání pro návrh projektu
 - h) schopnosti pochopit projektování stavby, konstrukční a stavebně technické problémy spojené s projektováním stavby,
 - i) odpovídající znalosti fyzikálních problémů a technologií a funkce staveb, aby poskytovaly vnitřní podmínky pro pohodlí a ochranu před vlivy počasí,
 - j) nezbytných dovedností pro projektování, aby byly uspokojeny požadavky uživatelů stavby v rámci omezení daných nákladovými faktory a právními předpisy, a
 - k) odpovídající znalosti průmyslových odvětví, organizací, předpisů a postupů, které souvisejí s integrací dílčích projektů do celkového projektu.
- b) odpovídající znalosti historie a teorie urbanismu (stavby měst) a územního plánování na místní, regionální a vyšší správní úrovni, a souvisejících umění, technologií a humanitních věd,
 - c) vědomosti a znalosti kultury jako jednoho ze základních vlivů na kvalitu územně plánovací dokumentace, územně plánovacích podkladů, popřípadě urbanistických plánů a projektů,
 - d) odpovídající znalosti souvislostí architektury s urbanismem, územním plánováním a s procesem projektování staveb,
 - e) schopnosti porozumět vztahu mezi lidmi a urbánním prostředím a mezi urbánním prostředím a krajinou, potřebě koncipovat různé prostory a prostředí v souladu s lidskými potřebami a měřítky,
 - f) schopnosti chápat povolání urbanisty a jeho úlohu ve společnosti, zejména při přípravě návrhů, které zohledňují společenské faktory,
 - g) znalosti metod průzkumů a analýz a přípravy zadání pro vypracování územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů, popřípadě urbanistických plánů a projektů,
 - h) znalosti celého územně plánovacího procesu, popřípadě procesu urbanistického projektování, a schopnosti a dovednosti řešit přírodní, kulturní, sociální, ekonomické a technické problémy území a péči o jeho hodnoty,
 - i) znalosti technologie utváření prostředí výstavbou, zejména souvislosti s péčí o zdraví, o přírodní a krajinné složky prostředí v zájmu zlepšení kvality života,
 - j) schopnosti a dovednosti plánovat tak, aby byly uspokojeny požadavky uživatelů území v rámci omezení daných nákladovými faktory a právními předpisy,
 - k) znalosti odpovídajících oborů, odvětví, technologií, předpisů a postupů, které je nutno koordinovat při územně plánovací činnosti a při uplatňování územně plánovacích dokumentací a územně plánovacích podkladů, popřípadě při vypracování a uplatňování urbanistických plánů a projektů.

§ 5

Náležitosti vzdělání pro obor územní plánování

Za uznané odborné vzdělání se jako podmínka pro udělení autorizace v oboru „územní plánování“ považuje studium s prvořadým zaměřením na územní plánování a urbanismus, koncipované v průběhu celého studia jako vzdělání multidisciplinární, s časově i proporčně vyváženým poměrem technických a humanitních disciplín a teoretických a praktických předmětů, kterým jeho absolvent nabyl následující:

- a) schopnosti zpracovávat územně plánovací dokumentaci a územně plánovací podklady, popřípadě urbanistické projekty splňující jak přírodní, tak kulturní, sociální, ekonomické, technické a estetické požadavky,